

), който си, който си билъ, и който ще
идеши, защото си приелъ голѣмата си сила
и ударилъ си се. (18) И изичниците се
разгнѣвиха; и дойде твойтъ гнѣвъ и въ-
рѣ-мето на мъртвитѣ да се сядятъ, и да дадешъ
заплата на твоитѣ раби пророцитѣ, и на
святитѣ, и на оиѣзи които се боатъ отъ
името ти, малки и голѣми, и да погубишъ
губителитѣ на земата.

(19) И отвори се храмътъ Божий на не-
бето, и яви се ковчегътъ на неговиѣ за-
витѣ въ храмътъ му; И ставаша свѣткани-
ци, и гласове, и грѣмове, и трусъ, И градъ
голѣмъ.

ГЛАВА 12.

И знамение голѣмо се яви на небото, — же-
на облечена съ слънцето, и луната подъ
нозѣтъ ѝ, и на главата ѝ вѣнецъ отъ два-
надесетъ звѣзди. (2) И ти бѣ непрадна, и
викаше отъ аболѣзни, и мажеше се да роди.
(3) И яви се друго знамение на небото; и
ето бзмѣй голѣмъ червенъ който имаше
седмъ глави и десетъ рога, и на главитѣ му
седмъ корони; (4) и допашката му влачеше
третия часть отъ звѣздитѣ небесни и
схвърли ги на земата; и змѣйтъ се спрѣ
спрѣдъ жената която щѣше да роди, аа да
изяде чадото ѝ щомъ роди. (5) И роди дѣте
мужско, което ще управлява вситѣ народи
съ жезлъ жѣлѣзенъ; и нейното чадѣ бѣ
грабнато и занесено при Бога и при него-
виѣ прѣстолю. (6) И жената побѣгна въ
пустинята, дѣто имаше приготвено отъ Бога
мѣсто да я хранятъ тамъ тѣснѣща и двѣстѣ
и шестдесетъ дни.

(7) И станъ бой на небото: Михаилъ и
ангелитѣ негови се биха противъ змѣйтъ;
и змѣйтъ се би и ангелитѣ негови, (8) и не
надвиха, нито се намѣри вече за тѣхъ мѣсто
по небото. (9) И осваленъ биде голѣмийтъ
змѣй, староврѣменната онази змия която се
нарича Дяволъ и Сатана, Ркойто лѣсти
всичка вселенная; осваленъ биде на земата,
свалени бидоха и ангелитѣ негови съ него
наедно. (10) И чухъ гласъ голѣмъ който го-
ворѣше на небеса: Сега биде спасението
и силата и царството на Бога нашего, и
властѣта на Христа негова; защото низри-
нхъ биде клеветникътъ на нашитѣ братия
Укойто ги клеветѣше день и нощъ прѣдъ
Бога нашего. (11) И фѣ го побѣдиха съ
кръвта на Агнето и съ словото на своето
свидѣтелство; и не възлюбиха животѣтъ
си до смъртъ. (12) Заради това, веселѣте
се, небеса и вий които живѣете въ тѣхъ.
Горко вамъ които живѣете на земата и на
морето, защото слѣзе дѣволътъ у васъ мно-
го разяренъ, и пошеже знае че малко врѣме
има. (13) И като видѣ змѣйтъ че биде сва-
ленъ на земата, погна жената която бѣ
родила мужското дѣте. (14) И дадохъ се
на жената дѣй крилъ на голѣмъ орелъ да
лети отъ пустинята на мѣстѣто си, тамъ дѣ-
то я хранятъ врѣме и врѣмена и половинѣ
врѣме потупана отъ лицето на змѣйтъ.
(15) И испусти змѣйтъ слѣдъ жената изъ
устата си вода като рѣка, да стори да я
погълче рѣката. (16) И помогна земата на
жената, и отвори земата устата си и погъл-
на рѣката която бѣ испустила змѣйтъ изъ
устата си. (17) И прогнѣви се змѣйтъ върхъ
жената, и отиде да направи бой съ оста-
нлатѣ отъ нейното сѣме, които пазятъ

с Гл. 1; 4, 8. 4; 8.
16; 5.

с Гл. 19; 6.

с Ст. 2, 9.

с Дан. 7; 9, 10. Гл.
6; 10.

с Гл. 19; 5.

с Гл. 13; 10. 18; 6.

с Гл. 15; 5, 8.

с Гл. 8; 5. 16; 18.

с Гл. 16; 21.

с Иса. 66; 7. Гл.
4; 19.

с Гл. 17; 3.

с Гл. 17; 9, 10.

с Гл. 13; 1.

с Гл. 9; 10, 19.

с Гл. 17; 18.

с Дан. 8; 10.

с Ст. 2.

с Иса. 1; 16.

с Псал. 2; 9. Гл.

2; 27. 19; 15.

с Ст. 4.

с Гл. 11; 3.

с Дан. 10; 13, 21.

12; 1.

с Ст. 3. Гл. 20; 2.

с Лука 10; 18. Иоан.

12; 31.

с Бит. 3; 1, 4. Гл.

20; 2.

с Гл. 20; 3.

с Гл. 9; 1.

с Гл. 11; 15. 19; 1.

с Иовъ 1; 9. 2; 5.

Зах. 3; 1.

с Рим. 8; 33, 34, 37.

16; 20.

с Лука 14; 26.

с Псал. 96; 11. Иса.

49; 13. Гл. 18; 20.

с Гл. 8; 13. 11; 10.

с Гл. 10; 6.

с Ст. 5.

с Иса. 19; 4.

с Ст. 6.

с Гл. 17; 3.

с Дан. 7; 25. 12; 7.

с Иса. 59; 19.

с Бит. 3; 15. Гл.

11; 7. 13; 7.

с Гл. 14; 12.